

13 Ιουλίου, 1989

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΗΛΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 746/88)

Δεδικασμένο — Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του Άρθρου 146 — Συνέπειες — Κοινωνικές Ασφαλίσεις — Σύνταξη γήρατος — Αίτημα για αναδρομική παροχή συντάξεως λόγω εκδόσεως νέου πιστοποιητικού γεννήσεως μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Κακώς η Αίτηση απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη.

5

Το Πιστοποιητικό γεννήσεως του Αιτούντος ανέφερε ως ημέραν γεννήσεως την 28.5.22. Ο αιτών κατεχώρησε Αίτηση Ακυρώσεως της αποφάσεως της αρμοδίας αρχής να μην διορθώσει το εν λόγω πιστοποιητικό.

10

Εκκρεμούσης της Αιτήσεως υπέβαλε την 2.9.87 αίτηση για σύνταξη γήρατος. Η Αίτηση Ακυρώσεως επέτυχε. Εξεδόθη κατ' ακολουθίαν νέο πιστοποιητικό γεννήσεως με ημερομηνία γεννήσεως 19.12.1920.

15

Ο Αιτών ζήτησε αναδρομικά σύνταξη γήρατος από 19.12.85.

Το Αίτημα απερρίφθη, γιατί έγινε εκπρόθεσμα, πέραν των τριών μηνών από της συμπληρώσεως του 65ου έτους της ηλικίας του Αιτούντος (Οι Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί), Κανονισμοί 1980, Καν. 3(2)(β)).

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, απεφάσισε:

- 5 1. Το πιστοποιητικό γεννήσεως είναι ουσιώδους σημασίας. Ο Αιτών ορθά έπραξε, όταν αρχικά υπέβαλε το παλαιόν πιστοποιητικό γεννήσεως. Αν δεν το υπέβαλλε, δεν θα πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την λήψη της συντάξεώς τους.
- 10 2. Μετά την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η διοίκηση είχε υποχρέωση να αποκαταστήσει τον Αιτούντα στην θέση, που θα ευρισκετο, αν δεν υπήρχε το λάθος στο αρχικό πιστοποιητικό γεννήσεως.

15 *Η επίδικη πράξη ακυρώνεται.
Ουδεμία διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Παπασάββας ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 547,*

Δρουσιώτης ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 947,

Κέκκου ν. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 1275,

25 *Mikellides v. Republic (1981) 3 C.L.R. 461,*

Agrotis v. Electricity Authority of Cyprus (1981) 3 C.L.R. 503,

30 *Haviaras v. Republic (1981) 3 C.L.R. 492.*

Προσφυγή.

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων με την οποία απέρριψε αίτημα του αιτητή για αναδρομική πληρωμή σύνταξης γήρατος από 19.12.1985 -28.5.1987.

Μ. Κουγκίδου (δ/νίς) για Γ. Κακογιάννη, για τον Αιτητή.

40 *Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.*

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά την ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με την οποία απέρριψε αίτημά του για αναδρομική πληρωμή σύνταξης γήρατος από 19.12.1985 μέχρι 28.5.1987.

5

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

Στις 25.8.1986 ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή Αρ. 528/86 εναντίον του Έπαρχου Πάφου και του Υπουργού Εσωτερικών με την οποία ζητούσε την ακύρωση της απόφασής τους να μη διορθώσουν και αντικαταστήσουν την ημερομηνία γέννησης του αιτητή από 28.5.1922 που ήταν καταχωρημένη στα Ληξιαρχικά Βιβλία της Επαρχιακής Διοίκησης Πάφου, με τη σωστή ημερομηνία, που κατά τους ισχυρισμούς του ήταν η 19.12.1920.

10

15

Ενώ εκκρεμούσε η απόφαση του Δικαστηρίου στην προαναφερόμενη προσφυγή, ο αιτητής στις 2.9.1987 υπέβαλε αίτηση στον Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Καθ' ου η αίτηση 1) για να του καταβληθεί η σύνταξη γήρατος και επιφύλαξε τα δικαιώματά του αναφορικά με την απαίτησή του για καταβολή της σύνταξής του αναδρομικά, σε περίπτωση που θα πετύγχανε η προσφυγή.

20

25

Σαν αποτέλεσμα της απόφασης στην προσφυγή Αρ. 528/86, η ημερομηνία γέννησης του αιτητή, διορθώθηκε στα Ληξιαρχικά βιβλία της Επαρχιακής Διοίκησης Πάφου και εκδόθηκε νέο Πιστοποιητικό Γεννήσεως με ημερομηνία την 19.12.1920. Ως εκ τούτου, ο αιτητής με επιστολή του προς τον καθ' ου η αίτηση 1 ημερομηνίας 29.2.1988 ζήτησε αναθεώρηση και αναδρομική πληρωμή της σύνταξης γήρατος από 19.12.1985 μέχρι 28.5.1987.

30

35

Ο καθ' ου η αίτηση σε απαντητική επιστολή ημερομηνίας 2.7.1988 απέρριψε το αίτημα του αιτητή για αναδρομική πληρωμή της σύνταξης γήρατος για το λόγο ότι η υποβολή της αίτησης ήταν εκπρόθεσμη. Το ουσιώδες μέρος της επιστολής είναι το ακόλουθο:

40

“Στην αίτησή σας για σύνταξη που υποβλήθηκε τις 2.9.1987

5 είχετε δηλώσει σαν ημερομηνία γεννήσεως την 28η Μαΐου 1922, ενώ η προσφυγή σας για διόρθωση της ημερομηνίας αυτής καταχωρήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο μέσα στο 1986. Η περίπτωση σας θα ήτο διαφορετική αν η αίτησή σας υποβάλλετο με βάση την ημερομηνία γεννήσεως που καταχωρήθηκε στην προσφυγή σας δηλαδή τις 19.12.1920.

10 Με βάση τα πιο πάνω το αίτημά σας για αναδρομική πληρωμή δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθεί, επειδή πρόκειται για εκπρόθεσμη υποβολή αίτησης για σύνταξη γήρατος, η οποία στην περίπτωση σας έπρεπε να υποβληθεί μέσα σε τρεις μήνες από την ημερομηνία συμπλήρωσης του 65ου έτους της ηλικίας σας, δηλαδή στις 19.12.1985.

15 Για τους πιο πάνω λόγους οποιαδήποτε ενέργεια με σκοπό την αναθεώρηση της απόφασης του Εξεταστή Απαιτήσεων, με τον ίδιο αριθμό φακέλου και ημερομηνία 13.12.1987 και ικανοποίησης του αιτήματός σας, θα ήτο αντίθετη με τις πρόνοιες υφιστάμενης νομοθεσίας.”

20 Εναντίον αυτής της απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή. Οι νομικοί λόγοι που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η επίδικη απόφαση είναι αντίθετη προς το Νόμο και είναι ανααιτιολόγητη.

25 Είναι ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η επίδικη απόφαση είναι αντίθετη με σχετικά άρθρα του Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου του 1980 και τους Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμούς του 1980. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι εφόσον το άρθρο 36 του προαναφερθέντος νόμου προνοεί ότι η σύνταξη αρχίζει με τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας που κατά το άρθρο 2 του Νόμου είναι η ηλικία των εξηνηταπέντε χρόνων, και εφόσον η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή με Αρ. 528/86 επιβεβαίωσε ότι η 30 ημερομηνία γέννησης είναι η 19.12.1920, τότε η 19.12.85 είναι η ορθή ημερομηνία από την οποία η σύνταξη γήρατος του αιτητή έπρεπε να είχε αρχίσει να καταβάλλεται.

40 Ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση ισχυρίζεται ότι σύμφωνα με τους Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμούς του 1980 η υποβολή αίτησης για σύνταξη γήρατος στις 2.9.1987 είναι εκπρόθεσμη διότι σύμφωνα με τον Κανονισμό 3(2)(β), ο

αιτητής έπρεπε να υποβάλει την αίτησή του μέσα σε 3 μήνες από τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του. Δηλαδή, εφόσον κατά τους ισχυρισμούς του είχε γεννηθεί στις 19.12.1920 η αίτησή του έπρεπε να είχε υποβληθεί μέσα σε 3 μήνες από την ημερομηνία που συμπλήρωσε το 65ο έτος της ηλικίας του. Το γεγονός ότι το αρχικό Πιστοποιητικό Γεννήσεως είχε ημερομηνία 28.5.1922, το οποίο εκδόθηκε σύμφωνα με στοιχεία που δόθηκαν στην αρμόδια αρχή, συνεχίζει ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, δεν εμποδίζει τον αιτητή να υποβάλει την αίτησή του εμπρόθεσμα κατά το χρόνο που ο ίδιος ισχυριζόταν ότι συμπλήρωσε το 65ο έτος της ηλικίας του, και εάν έπαιρνε αρνητική απάντηση από την αρμόδια αρχή, τότε θα έπρεπε να αμφισβητήσει την απόφαση.

Σ' αυτό το στάδιο θα ήταν χρήσιμο να παραθέσω τις σχετικές πρόνοιες των Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμών 1980. Ο Κανονισμός 3 προνοεί τα εξής:

“3. - (1) Πάσα αίτησις προς χορήγησιν παροχής δέον όπως υποβάλληται εντός της υπό του παρόντος Κανονισμού προβλεπομένης προθεσμίας.

(2) Η εν τη παραγράφω (1) αναφερομένη προθεσμία είναι:

(α).....

(β) προκειμένου περί συντάξεως γήρατος, συντάξεως ανικανότητας, συντάξεως χηρείας, επιδόματος ορφανίας, επιδόματος αγνοουμένου, παροχών λόγω αναπηρίας ή παροχών λόγω θανάτου, χρονικόν διάστημα ουχί μακρότερον των τριών μηνών από της ημέρας διά την οποίαν προβάλλεται απαίτησις προς χορήγησιν παροχής:

(γ).....

(δ).....

Νοείται ότι εάν ο αιτών αποδείξη εύλογον τινά αιτίαν διά την μη υποβολήν αιτήσεως εντός της καθορισμένης προθεσμίας υφισταμένην καθ'όλον το μεταξύ της εκπνοής

5 της τοιαύτης προθεσμίας και της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως χρονικόν διάστημα, η προθεσμία εν τη περιπτώσει αυτού παρατείνεται διά το ως είρηται χρονικόν διάστημα, εν ουδεμία όμως περιπτώσει αύτη παρατείνεται πέραν των δώδεκα μηνών από της σχετικής ημερομηνίας”.

10 Αντικρούοντας την επιχειρηματολογία του δικηγόρου του καθ’ ου η αίτηση, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι την ημέρα που ο αιτητής συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία, δηλαδή
15 στις 19.12.1985, δεν ήταν δυνατό να υποβάλει την αίτησή του γιατί η ημερομηνία γέννησής του ήταν καταχωρημένη λανθασμένα και έτσι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις, ούτε και είχε τα αναγκαία έγγραφα. Η αρμόδια αρχή θα απέρριπτε αμέσως την αίτησή του, σύμφωνα με τα ενώπιόν της στοιχεία. Επίσης ο
20 δικηγόρος των καθ’ων η αίτηση αναφέρεται στην επιφύλαξη του Κανονισμού 3(2)(β) και τονίζει ότι ο αιτητής δεν καθυστέρησε στην υποβολή αίτησης αλλά αντίθετα εμποδίζετο παντελώς από του να υποβάλει την αίτησή του.

25 Το δεύτερο νομικό σημείο που επικαλείται ο δικηγόρος του αιτητή είναι ότι η επίδικη απόφαση υπήρξε ανατιολόγητη. Οι καθ’ων η αίτηση έδωσαν σαν μόνο λόγο άρνησης αναδρομικής καταβολής της σύνταξης τη μη καταχώρηση στην καθορισμένη από το νόμο χρονική περίοδο χωρίς να δώσουν περισσότερες
30 εξηγήσεις και χωρίς να προβούν στη δέουσα έρευνα ως προς τους λόγους της καθυστέρησης.

30 Ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κ. Λοΐζου, στην απόφασή του *Παπασάββας ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 547, αναφέρει τα εξής σχετικά με την ημερομηνία που αναγράφεται στο Πιστοποιητικό Γεννήσεως προσώπων που διεκδικούν κοινωνικές ασφαλίσεις, (σελ. 553 - 554):

35 “It appears that the respondents have been for all intents and purposes treating as the date of birth of an insured person the date appearing on the official birth certificate submitted by him and that that has been the practice in all cases.

.....

40 The Social Insurance Scheme functions since 1957 and the date of birth of a contributor has always been of great importance for the safeguard of the rights of the insured. It is

also important for the date of the commencement of the pensionable age of an insured person and of course since the new Law of the aforementioned grant of special credits to persons who on the 6th October 1980 were between 50 and 63 years of age. The acceptance of the date of birth as declared by an insured person when joining the scheme and supported by a valid certificate of birth issued under the Laws is both proper and legal and establishes a certainty both for the insured as well as for the fund regarding their respective rights, obligations and burdens under the Law".

5

10

Η ημερομηνία όπως αναγράφεται στο σχετικό Πιστοποιητικό Γεννήσεως είναι αποφασιστικής σημασίας γιατί καθορίζει την ημερομηνία έναρξης της συντάξιμης ηλικίας των ασφαλισμένων.

15

Στην υπόθεση *Δρουσιώτης ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 947, ο Δικαστής κ. Λοΐζου όπως ήταν τότε, αναφέρει σχετικά με την προθεσμία των 3 μηνών του Νόμου (σελ. 953 - 954):

20

"It will be seen from the above that the application in the present instance had to be made, in view of the provisions of regulation 3(2)(b) within a period of not more than three months from the date a claim for old age pension could be made.....

25

In so far as the time limit is concerned such period is subject to the proviso by virtue of which it may be extended upon proof by the applicant of a 'reasonable cause' for the delay but only for a period during which such cause subsists and in no case can it be extended for more than twelve months.

30

As to the time limit prescribed by regulation 3 there is no doubt that it is conducive to the keeping of proper books of accounts and necessary so that the department may be in a position to know what amounts will have to be paid out of the Fund at any given time".

35

40

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για παροχή σύνταξης γήρατος σύμφωνα με την ημερομηνία που ανα-

- 5 γραφόταν στο Πιστοποιητικό Γεννήσεως και συμμορφώθηκε καθ' όλα με τις πρόνοιες και τους περιορισμούς που διαγράφονται από το Νόμο. Εάν ο αιτητής υπέβαλλε αίτηση στις 19.12.1985, κατά την ημερομηνία δηλαδή που έφθασε στη συντάξιμη ηλικία όπως μετά επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν θα τηρούσε τις απαραίτητες προϋποθέσεις σύμφωνα με τα έγγραφα που θα παρουσίαζε. Κατά τη γνώμη μου ο αιτητής ενήργησε ορθά.
- 10 Η διοίκηση είχε υποχρέωση να συμμορφωθεί με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και να αποκαταστήσει τον αιτητή στη θέση που θα βρισκόταν αν δεν υπήρχε το λάθος στο Πιστοποιητικό Γεννήσεώς του. Αναγκαστικά και οι προθεσμίες που θέτει ο νόμος για την υποβολή της αίτησης αρχίζουν να λειτουργούν από την ημερομηνία που έγινε η διόρθωση.
- 15 Στην απόφαση *Κέκκου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1275 στη σελίδα 1279, ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδης αναφέρει:
- 20 “The lack of due inquiry and its consequence, namely that the old age pension of the applicant was discontinued due to a misconception, resulted in the vitiating fatally the validity of the relevant administrative action in the present instance (see, inter alia, *Mikellides v. The Republic* (1981) 3 C.L.R. 461, 25 470, *Agrotis v. The Electricity Authority of Cyprus* (1981) 3 C.L.R. 503, 512, *Haviaras v. The Republic* (1981) 3 C.L.R. 492, 496).
- 30 In my opinion this is not an instance where it can be said that there arose the matter of retrospective payment of old age pension to the applicant contrary to the aforementioned regulation 4(3)(4), above; and, therefore, it is not necessary to examine the argument of counsel for the applicant that the respondent might only invoke regulation 4(3)(4) of the Social Insurance (Allowances) Regulations, 1972, and not the 35 practically identical regulation 4(3)(4) of the aforementioned regulations of 1980, inasmuch as the payments of the applicant's old age pension were discontinued in 1977. In my view both such regulations were inapplicable to the case of the 40 applicant as it was not a case of belated claim for retrospective payment of old age pension, which could be treated as excluded by such regulations, but an instance of restoring to

the applicant as a matter of proper administration, what he had been deprived of in an invalid manner.”

Κατά συνέπεια η αίτηση δεν ήταν εκπρόθεσμη και η προσφυγή επιτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση κηρύσσεται άκυρη δυνάμει των προνοιών του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για έξοδα.

5

*Η επίδικη απόφαση ανυ-
ρώνεται χωρίς έξοδα.*

10